

РЕШЕНИЕ

№ 5150

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6398** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на АДФИ срещу Решение № 98092/20.05.2020 г. по НАХД № 16288/2019 г. на СРС, НО, 20 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 11-01-100/19.09.2019 г. , издадено от директора на АДФИ, с което на В. Н. Р. е наложена глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 5, във връзка с ал. 4 от ЗФУКПС и на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ. В касационната жалба са изложени доводи, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк- Г., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – В. Н. Р. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния й представител, адв. Г. е представен отговор на касационната жалба, в което се моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират се разноси.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли същата да бъде уважена.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че Център за специална образователна подкрепа „Проф. дпн. Г. А.“ в [населено място] е организация от публичния сектор, институция в системата на предучилищното и училищното възпитание, чийто орган на управление и контрол е неговият директор, какъвто от 09.06.2016 г. е В. Н. Р.. ЦСОП е юридическо лице на делегиран бюджет, финансирано от МОН, като директорът е второстепенен разпоредител с бюджет към МОН и е отговорна за осъществяването на финансовото управление и контрол, за изграждането, функционирането и отчитането на системи за финансово управление и контрол в съответствие с действащото законодателство. Със Заповед № 429/30.08.2017 г. на директора на ЦСОП били утвърдени правила за финансово управление и контрол на ЦСОП, в сила от 01.09.2017 г., съгласно които за поемане на задължение от ЦСОП се създава досие по възникване на задължението и се предава за проверка преди подписване на договора, а за извършените разходи по поетите задължения се създава досие на разхода, за всяко плащане се съставя контролен лист – Приложение № 1, и се прилага към досието, като ЦСОП извършва плащането след утвърждаване на разхода от компетентните разпоредители с бюджетни кредити и заверен контролен лист с подпис.

На 25.01.2018 г. бил сключен договор за финансов контрол между ЦСОП, представляван от В. Р., като възложител, и А. Н. Д., в качеството на финансов контролор – като изпълнител, за извършване на финансов контрол, съгласно ЗФУКПС, който бил прекратен със Заповед № 308/10.07.2018 г. на заместник-директора на ЦСОП, считано от 01.07.2018 г.

На 05.02.2018 г. бил сключен договор между ЦСОП, като инвеститор, и [фирма] – като изпълнител, за извършване на аварийни ремонтни дейности в ЦСОП, съгласно приложение № 1, на стойност 16 470 лв. с ДДС, с краен срок за завършване – 13.02.2018 г.

Преди сключването на посочения договор не бил извършен предварителен контрол за законосъобразност на стойността на договора и не бил издаден контролен лист, свързан с поемане на задължение за извършване на разхода. Това обстоятелство било констатирано при извършена проверка от контролните органи на АДФИ, резултатите от която били обективирани в констативен протокол от 15.03.2019 г.

Въз основа на констативния протокол бил съставен АУАН № 11-01-100/22.03.2019 г. срещу В. Р., като било прието, че в качеството си на директор на ЦСОП е поела задължение за извършване на разход, без да е осъществила контролни дейности, включващи предварителен контрол за законосъобразност.

Било издадено НП № 11-01-100/19.09.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, СРС е достигнал до изводи, които касационният състав споделя изцяло.

Както правилно е посочил СРС, към датата на извършване на извършване на

констатираното нарушение – 05.02.2018 г., е бил налице сключен договор за финансово управление от 25.01.2018 г. между ЦСОП, като възложител, и А. Н. Д., в качеството на финансов контролор, като изпълнител, който е прекратен на 01.07.2018 г. По силата на сключения договор, задължението за осъществяване на финансов контрол е било за А. Д.. За констатираното при извършената проверка нарушение е следвало да бъде съставен АУАН на А. Д., както и да бъде издадено НП на нея, тъй като съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателната отговорност е лична. За неизпълнение на определено задължение, следва да бъде ангажирана отговорността на лицето, за което това задължение е установено.

При така установеното, касационният състав приема, че съставеният АУАН и издаденото НП не отговарят на изискванията съответно на чл. 42, т. 4 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не са взети предвид всички относими факти, касаещи констатираното нарушение а това представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП като незаконосъобразно.

Правилна е преценката на СРС, че е налице разминаване в индивидуализацията на лицето, посочено като нарушител в АУАН и в НП – при изписването на бащиното име на нарушителя, както и на ЕГН. Издаденото НП не отговаря на императивното изискване на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, според който НП трябва да съдържа собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя и точния му адрес, единен граждански номер, което представлява съществено процесуално нарушение и е основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството пред касационната инстанция в размер на 300 лв. на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, съобразно представения по делото списък на разноските, както и договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че процесуалното представителство в производството се осъществява безплатно, тъй като клиентът е близък приятел на адвоката. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, по дела с материален интерес до 1 000 лв., минималният размер на адвокатското възнаграждение е 300 лв., колкото е и претендираното в настоящото производство.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 98092/20.05.2020 г. по НАХД № 16288/2019 г. на СРС, НО, 20 състав.

ОСЪЖДА АДФИ за заплати на адв. К. Д. Г., БУЛСТАТ [ЕГН], с адрес на упражняване на дейността: [населено място], [улица], ет. 3, сумата от 300 лв. /триста/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.